

nõrgastas ärra. Peigmees kargas temmale appi, kandis tedda sohwa peale ja andis senni musso, kui ta jälle toibus.

„Ma tean“, ütles siis pruut, „sa olled en-
nast minno pärrast waeseks teinud! olled hir-
must hinda omma priuše eest maksnud, kui-
das woin ma sedda sulle jälle tašuda? —
Keige ello aea tahhan ma holega tööd teha
ja sinno raškust kanda aidata — muud ei olle
mul lubbada. Mingo rikkus omma teed! par-
rem waene sinno abbikasa olla, kui sure rik-
kuse sees sind õnneto nähha.“

„Ma ollen rikkam, kui ial enne, — sinna
olled nüüd minno pärralt! sa olled mul kal-
lim, kui keik mailma warra“ — kostis peig-
mees. —

Kolme nädala pärrast ollid pulmad ja Swan
ni endine pärris-herra olli prudi isamehheks
pallutud. Keik pulma ael kutsus ta nore
pari ühte isseárralikko kambri, minna juhtusin
ka foggematta seäna, ja et ennast seal ülle-
arro näggin ollewad, tahtsin ärra miäna, ag-

ga Swan hüdis: „Sä sinna seie, sinno eest ei
olle mul middagi sallaja hoida!“

„Siin on minno pulma kingitus!“ ütles
endine pärris-herra, prudi kätte ühte pakkest
andes. — „Ükski innimenne ei pea teise pär-
ris ollema. Teie peigmees on teie pärrast pea
keik omma warra ärra andnud, siis sowin ma,
et ta sedda teie läbbi jälle kätte saab. Ma
ollen temma armastust teie wašto wägga raske
prowi peale pannud, ja ollen sedda leidnud
kuldse ollewad; mis ma seal weel õnne mõis-
tan sowida, teie ollete jo muidogi õnnelikud
küllalt! Summal õnnistago teid ka eddespid-
di!“ Agga mis teie arwate, luggejad, mis
selle pakkest sees olli, mis herra prudile an-
dis, ja kui palju se wáart olli? — Mitte
muud middagi, kui 150 tuhat rubla puhhas-
rahha, koppiko peal ni palju. — Pulmad ol-
lid muidogi ausad ja rõõmsad, agga said selle
rohke kingituse läbbi weel õiete rõõmsaks, ja
käs üks „hurra“ teise peale nore pari ja selle
hea herra nimmele. — Swan ellab praego al-
les omma proua ja lastega õnnelikult.